

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Følger det af artikel 70-73 i direktiv 2001/83 (¹), at et lægemiddel, der kan udleveres uden recept i en medlemsstat, også skal anses for et lægemiddel, der kan udleveres uden recept i en anden medlemsstat, selv om det pågældende lægemiddel hverken er omfattet af en markedsføringstilladelse eller er blevet klassificeret i denne anden medlemsstat?
- 2) Kan en kvantitativ restriktion, der gør muligheden for bestilling og udlevering af et lægemiddel, som ikke er omfattet af en markedsføringstilladelse i en medlemsstat, men er omfattet af en sådan tilladelse i en anden [EØS-medlemsstat], betinget af, at der foreligger en recept og en erklæring fra lægemiddelmyndigheden, selv om lægemidlet er registreret som ikke-receptpligtigt lægemiddel i den anden medlemsstat, begrundes i hensynet til beskyttelsen af menneskers liv og sundhed som omhandlet i artikel 36 TEUF?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT 2001, L 311, s. 67).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 5. maj 2020 —
Laudamotion GmbH mod Verein für Konsumenteninformation****(Sag C-189/20)**

(2020/C 279/35)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Revisionsappellant og sagsøgt: Laudamotion GmbH

Revisionsindstævnt og sagsøger: Verein für Konsumenteninformation

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bestemmelserne i forordning (EU) nr. 1215/2012 (¹), særligt artikel 25, artikel 17, stk. 3, og artikel 19, i givet fald også under hensyntagen til artikel 67, fortolkes således, at de er til hinder for en urimelighedskontrol af internationale værnetingsaftaler, jf. henholdsvis direktiv 93/13/EØF (²) og den pågældende nationale gennemførelseslovgivning?
- 2) Skal artikel 25, stk. 1, første pkt., i forordning (EU) nr. 1215/2012 (*»medmindre aftalen er materielt ugyldig efter loven i den pågældende medlemsstat«*) fortolkes således, at en indholdskontrol efter national ret i det valgte værnetingsland — som rækker ud over det harmoniserede retsområde — dermed gøres mulig?
- 3) Såfremt det første og det andet spørgsmål besvares benægtende:

Skal den nationale gennemførelseslovgivning, som i henhold til direktiv 93/13/EØF skal danne grundlag for en urimelighedskontrol, findes i den valgte værnetingsmedlemsstats ret eller efter princippet om *lex causae* (det lands lov, der i almindelighed gælder) i domstolslandet?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12.12.2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1).

(²) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler (EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29).